

Η ανάγκη ανάπτυξης ταξικής συνείδησης στους νέους (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Μάη του 2014 στην ηλεκτρονική σελίδα της [Αγκάρας](#).

Περιεχόμενο

2 Μάη, 2014

Η ανάγκη ανάπτυξης ταξικής συνείδησης στους νέους

Οι νέοι, άλλοτε μπροστάρηδες για την αλλαγή της κοινωνίας, σήμερα είναι πιο απολιτίκ από ποτέ. Μια κοινωνία η οποία δεν μπορεί να φανταστεί και να διεκδικήσει το μέλλον της, είναι καταδικασμένη να αποτύχει.

Μπορούμε πολύ καλά να κατανοήσουμε ότι κάτι πάει λάθος σε αυτή τη κοινωνία, το βλέπουμε καθημερινά, αλλά δεν αρκεί αυτό. Δεν αρκεί η επίρριψη ευθυνών σε ατομικά και θεσμικά λάθη, ούτε και η κατηγορία περί διαφθοράς. Είναι σημαντικό να ξέρουμε ακριβώς τι πάει λάθος, να δώσουμε λογική και επιστημονική εξήγηση για το τι συμβαίνει. Να περάσουμε από ενστικτώδη απόρριψη του συστήματος, σε συνειδητή απόρριψη με βάση την επιστημονική μέθοδο.

Να περάσουμε από τις ατομικές αντιστάσεις που συχνά απογοητεύουν, απομονώνουν και εν τέλει διώχνουν κόσμο από την πάλη, στην μαζική οργανωμένη λαϊκή πάλη.

Όσο και αν σαπίσει το καπιταλιστικό σύστημα, όσο και αν γονατίσει δεν πρόκειται να δημιουργηθεί ο νέος κόσμος από μόνος του. Ο νέος κόσμος θα πρέπει να είναι προϊόν της εργατικής τάξης, και χτίζεται με αγώνες και συνειδητές πράξεις.

Είναι για τούτο το λόγο που το θέμα της ταξικής συνείδησης παίζει καθοριστικό ρόλο και μπορεί να έχει τεράστιες επιπτώσεις εάν η εργατική τάξη και δη οι νέοι μείνουν πίσω σε αυτό το τομέα. Μέσα στη σαπίλα της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, και με την ιδεολογική ηγεμονία του κεφαλαίου μετά τις αντεπαναστάσεις στο Σοσιαλιστικό μπλοκ, έχουν καταφέρει να αποπολιτικοποιήσουν αρκετό κόσμο και ιδιαίτερα τους νέους.

Οι νέοι της Κύπρου μας, έχουν γεννηθεί και μεγαλώσει σε ένα περιβάλλον καταναλωτικό, με ένα ουτοπικό αστικό όνειρο. Αυτό το όνειρο όμως έγινε εφιάλτης. Με τα ποσοστά ανεργίας να είναι σε ύψιστα επίπεδα και τους υπόλοιπους σε μια διαρκή αβεβαιότητα, είναι σίγουρο πως δεν μπορούν να φαντάζονται ένα καλύτερο μέλλον, την ίδια ώρα που το σύστημα του στερεί ακόμη και βασικές ανάγκες όπως είναι η στέγη και το φαγητό. Αυτοί που κατηγορούν τους Κομμουνιστές για ουτοπισμό, έχουν απογυμνωθεί: ουτοπία είναι να ονειρεύεσαι ότι θα διαχειριστείς ένα σάπιο σύστημα που έχει χρεοκοπήσει.

Νομίζαμε ότι θα μπορέσουμε να αποφύγουμε την σύγκρουση, μα η σύγκρουση είναι αναπόφευκτη. Δεν την επιζητούμε εμείς, την επιζητεί λυσσαλέα το κεφάλαιο για την κερδοφορία του: αυτή είναι η φύση του. Δεν θα μας αφήσει στην ησυχία μας ποτέ. Γι τούτο και θα αποτύχουμε εάν πρώτα και κύρια δεν αντιληφθούμε την αντικειμενικότητα της κατάστασης.

Στην προκειμένη περίπτωση, η αποτυχία αυτής της κοινωνίας δεν ενδέχεται να είναι αποτυχία με την έννοια μιας αποκαλυπτικής στιγμής. Η αποτυχία μας θα είναι μια αέναη κατάσταση αβεβαιότητας, φτώχειας και εξαθλίωσης.

Η ιδεολογική σύγχυση προς το παρόν ευνοεί τους οπορτουνιστές, τους κάθε λογής λαοπλάνους και αυτούς που προσπαθούν να του πουλήσουν φούμαρα για εθνική ενότητα. Ο μεγαλύτερος κίνδυνος όμως είναι αυτοί που του λένε πως με μια άλλη καλύτερη διαχείριση το σύστημα μπορεί να δουλέψει.

Το σύστημα έχει κερδίσει κατακράτος στον ιδεολογικό τομέα επειδή το αφήσαμε, επειδή σαν εργατική τάξη έχουμε χάσει την ταξική μας συνείδηση. Την ήττα μας στο παρελθόν την μετάφρασε σε αποτυχία της χειραφέτησης με στόχο να μην ξαναπροσπαθήσουμε, και το πιστέψαμε. Το κεφάλαιο έχει δημιουργήσει πολλά ιδεολογήματα για να μας κρατήσει σε λήθαργο, είτε εθνικιστικά και συντηρητικά είτε κοσμοπολίτικα που προβάλλονται και πιο προοδευτικά. Δεν θα κουραστεί, θα δημιουργεί συνεχώς άλλα ιδεολογήματα όταν τα υπάρχων του έχουν θα καταρριφθεί.

Μόνο με κατανόηση των αντιθέσεων του καπιταλισμού μπορούμε να είμαστε σε επαγρύπνηση, να κριτικάρουμε και τη δική μας πλευρά εσωτερικά για τυχόν λάθη στη στρατηγική. Αλλιώς θα έχουμε συνεχώς προβλήματα όπως απαξίωση της πολιτικής δραστηριότητας από επικίνδυνες απολιτικές καταστάσεις. Το αποτέλεσμα θα είναι πάντα απογοητευτικό, και η απογοήτευση δεν θα αργήσει να μεταφραστεί σε κατάλληλο περιβάλλον και για την ακροδεξιά.

Συνεπώς είναι σημαντικό όλες οι λαϊκές οργανώσεις, είτε πολιτικές, πολιτιστικές, είτε αθλητικές είτε οτιδήποτε άλλο θα πρέπει να βρουν ένα ολοκληρωμένο τρόπο ανάπτυξης της ταξικής συνείδησης ειδικά στους νέους.

Το πρώτο βήμα προς την ταξική πάλη και την αλλαγή της κοινωνίας λοιπόν, είναι η συνειδητοποίηση σε ποιο στρατόπεδο βρισκόμαστε. Αυτό που λέμε ταξική συνείδηση, να γνωρίζουμε ποια είναι η θέση μας στην βασική αντίθεση της καπιταλιστικής κοινωνίας, στη πλευρά του κεφαλαίου ή στην πλευρά της εργασίας. Από κει ξεκινά η μάχη, μια μάχη που δεν έχουμε άλλη επιλογή απ' το να την παλέψουμε...

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Αγκάρρα \(Ομάδα\)](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Δεκαετία 2010-2019](#), [2014](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:
<https://movementsarchive.org/> - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:agkarra:verikoko&rev=1593092003>

Last update: **2025/04/20 19:41**

